

ENERGIA-KLÍMA-POLITIKA

Az utóbbi időszak eseményei alátámasztják társulatunk állásfoglalásában foglaltakat. Villamos **kapacitáshiány**nak (a napokban az import részaránya 50 % fölé emelkedett) és a „**klímavédelem**” pártpolitikai szintre emelkedésének lehetünk tanúi. Ezzel kapcsolatban, az alábbiakban két aktuális írásra hívjuk fel a figyelmet:

#####

Az emberek véleménye és Magyarország érdeke, hogy a kritikus infrastruktúra védelme nemzeti kézben maradjon.

Századvég Gazdaságkutató Zrt., 2019. május 23.

„Az Európai Parlament márciusban elfogadta a »Tiszta energia minden európainak« címet viselő javaslatcsomagot. Az új jogszabály elfogadása felgyorsítaná az európai energiaunió létrejöttét. A Századvég Gazdaságkutató Zrt. közvélemény-kutatása alapján azonban a magyar emberek inkább nemzeti hatáskörben tartanák az energiaellátást.

Az uniós döntéshozók elégedetlenek a tagországok villamosenergia-piacainak összekapcsolódási ütemével, ezért a következő évekre nagy mennyiségű határon átnyúló vezeték bővítési beruházást írnak elő. A csomag a nemzeti szintű szabályozói intézkedések alacsony teljesítményét tartja a liberalizáció és a piaci integráció fő akadályának például azért, mert a koordináció nélkül végzett állami beavatkozások a beruházók kedvét szeghetik. A jelenlegi uniós vezetés a megoldást – sok más területhez hasonlóan – a nemzeti szabályozói hatáskörök csökkentésében látja. Ezzel azonban olyan szereplők dönthetnek majd ellátás biztonsági kérdésekben, akik nem rendelkeznek társadalmi felhatalmazással és így nem vállalnak felelősséget döntéseik következményeiért. Ha pedig a piacok ellenőrzési joga nemzeti kézbe kerül, azzal féltő, hogy megerősödik a domináns országok és azok vállalatainak érdekérvényesítő képessége. A beavatkozás súlyosan és visszafordíthatatlanul csökkenti a nemzetek szuverenitását.

A Századvég Gazdaságkutató Zrt. közvélemény-kutatása rámutatott, hogy a témában véleménnyel rendelkező magyar felnőttek kétharmada (67 százaléka) nem ért egyet a szabályozói hatáskörök áthelyezésével.

Az adatokból egyértelműen kiderül, hogy a legtöbb válaszadó szerint a Magyar Állam és szervezetei képesek a legjobban garantálni a megfelelő szintű ellátásbiztonságot. A véleménnyel rendelkezők 80 százaléka szerint a szabályozás uniós hatáskörbe kerülése mellett közepes, vagy nagy kockázatot jelent az energiai import növekedése és a külföldi tulajdonú vállalatok arányának emelkedése is az ellátásban.

A kutatás eredményei rámutatnak, hogy az emberek a Magyar Államtól várják el, hogy megfelelő szabályozással védje érdekeiket az energiapiacra, és biztosítsa számukra a folyamatos ellátást. A szabályozói hatáskörök nemzeti kézben tartásával az energiai import és a külföldi tulajdonú vállalatok aránya elfogadható mederben tartható, ami támogatja a kormány patrióta gazdaságpolitikáját. A Tiszta energia minden európainak javaslatcsomag 2. oldal ígérete, hogy a fogyasztót helyezi a középpontba, ezzel szemben a csomag klasszikusan befektetői érdekeket szolgál, miközben a nemzeti érdekérvényesítő képességet csökkenti.

Az emberek véleménye és Magyarország érdeke, hogy a kritikus infrastruktúra védelme nemzeti kézben maradjon.”

#####

Veszélyesek-e a zöldek a nemzeti szuverenista táborra?

Fricz Tamás, Magyar Nemzet, 2019. május 27.

Az európai parlamenti választásokon a Zöldek frakciója 2014-hez képest hússzal több, összesen hetven mandátumot kapott. De kik ők valójában? És mennyire kell komolyan venni a számukra legfontosabb politikai témát, a klímaváltozás elleni védekezést?

Először is: a Zöldek – a német, francia, svéd zöldeken át egészen a Momentumig – valójában nem elsősorban zöldek, tehát nem elsősorban környezetvédők. A Zöldek szinte mindenütt (néhány kivétellel) az Európát egyre inkább meghatározó globalista-kozmozopolita versus nemzeti szuverenista törésvonal mentén az előző tábor szerves és integráns tagjai.

Vagyis, ne tévesszen meg bennünket, hogy a Zöldek a maguk elé tolt 16 éves svéd kislány, Greta Thunberg által alapított Fridays for Future (Péntek a jövőért) mozgalmat is kihasználva a klímaváltozás témáját nyomják ezerrel. Nem ez, vagy nem csak ez mozgatja őket. Erre ékes példa, hogy az EP-választások előtt két nappal a mozgalomalapító kislány már arról beszélt, hogy el kell menni vasárnap választani, hogy megvalósuljon az Egyesült Európa (lefordítva: az Európai Egyesült Államok Birodalma).

Vagyis ügyes árukapcsolást végeznek derék zöldjeink: a klímavédelemmel behozzák a képbe a valós, legmélyebb, legfontosabb világnézeti elképzeléseiket: az Európai Egyesült Államokat, a multikulturalizmus fensőbbiségét az ódon nemzeti érzéssel szemben, a világtársadalmat a sok-sok világpolgárral, akik együtt, dalolva, kézen fogva harcolnak a globális felmelegedés ellen – s közben tömők a zsebeiket a Soros György-féle globalista hálózatoktól kapott pénzek garmadájával.

Sorosék és a globális elit rajtuk keresztül eléri a célját, tehát az elit örül nekik. És ők is örülnek, hiszen egész jól boldogulnak széles e világon. Mindenki happy tehát. Az Avaaz nevű „mozgalom” is. Ska Keller-ről és Philippe Lambertsről, a Zöldek frakció társelnökeiről már nem is beszélve.

Vagyis: a Zöldek a klímavédelem trójai falováival behoznak Európába minden globalista vágyat, a migráció emberi joggá avanszálásával együtt. Közben pedig pengetik a régi baloldali célokat is, amikor minden ember jólétéről, mindenki egyenlőségéről, a szociálisan érzékeny Európáról is beszélnek.

Nem mást jelent ez, mint hogy a Zöldek fokozatosan leváltják a hagyományos baloldalt, amely romokban hever, felvállalják régi témáikat is, s egyben hozzáteszik a legújabb, trendi, fiatalos témákat, elsőként természetesen a környezetvédelmet, amely – ismerjük el – rengeteg fiatalnak valódi hívó szó.

Az új baloldalt Európában tehát úgy nevezik: Zöldek.

De! Ha ezt felismertük, akkor se mondjuk azt, hogy a fenébe a környezetvédelemmel, a klímaváltozással, humbug az egész, hiszen már Donald Trump is megmondta, hogy micsoda hideg volt a télen, hol itt a globális felmelegedés?

Ilyen könnyen ezt a kérdést nem lehet elintézni. A nemzeti szuverenista tábornak válaszokat kell találni erre a témakörre. Ugyanis, jó vagy nem jó, de ez lesz a következő évtizedek egyik fő témája a globalisták (régebbi szóval: balliberálisok) táborában, éppen a fiatalokra gyakorolt hatása miatt is.

Hiszen vegyük észre, a nekik fontos témát, a bevándorlást és a nemzeti szuverenitást is éppen a klímaváltozás témájával próbálták és próbálják felülírni, különösen Németországban, a Benelux- és a skandináv államokban. Most még nem sikerült, de ez a törekvésük erősödni fog, ez könnyen megjósolható.

Éppen ezért: szükség van arra, hogy a nemzeti tábor kidolgozza a maga klíma- és környezetvédelmi politikáját. Sok minden kérdéskör mesterséges, amit a globalisták felhoznak – mint a 72 szexuális irányultság, a semleges vécék ügye, az ezerféle kisebbségek „jogai” –, de a globális felmelegedés nem ilyen, ezt nagyon sokan komolyan veszik.

Erre a kihívásra tehát válaszolni kell. Állást kell foglalni a „zöld” témában, tudományos alapokon, megfontoltan, kerülve a szélsőségeket. Nem tudom és nem is akarom eldönteni a kérdést, hogy létezik-e valóságosan globális felmelegedés vagy tudatosan felfújtt léggömbről van szó, ami konkrét politikai érdekeket szolgál. Lehet egyébként a kettő egyszerre is igaz.

De a lényeg: nem engedhetjük meg, hogy a következő öt évben a zöldek arról beszéljenek, hogy a nemzeti, szuverenista erőknél nincs válaszuk „a kor legfontosabb kihívására”, tehát „nincs értelme rájuk szavazni”. Nem engedhetjük teljesen át ezt a terepet a zöldeknek. Válaszokat kell megfogalmazni, megalapozott, realista válaszokat, kerülve a mítoszokat, de kerülve a kézlegyintéssel való elintézés módszerét is.

A klímaváltozás témájában mi ne legyünk semmilyen értelemben „zöldek”.